

D E K R E T

z dnia 18 lutego 1955 r.

o funduszu zakładowym.

Art. 1. 1. W państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, zwanych dalej przedsiębiorstwami, tworzy się fundusz zakładowy z części zysku wygospodarowanego przez te przedsiębiorstwa.

2. W przypadku gdy plan finansowy przedsiębiorstwa nie przewiduje zysku lub gdy suma funduszu zakładowego utworzona na podstawie przepisów niniejszego dekretu jest wyższa od sumy wygospodarowanego zysku, źródłem pokrycia funduszu zakładowego są środki obrotowe przedsiębiorstwa.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych, rozciągnąć przepisy niniejszego dekretu na inne rodzaje przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej z odpowiednimi zmianami, koniecznymi ze względu na charakter działalności tych przedsiębiorstw.

Art. 2. Ze środków funduszu zakładowego przeznaczają się:

- 1) 50% na budownictwo mieszkaniowe i remonty budynków mieszkalnych lub mieszkań zajmowanych przez pracowników przedsiębiorstwa oraz na inwestycje o charakterze kulturalnym, socjalnym i sportowym, jak również na inne cele, mające na względzie poprawę bytu załogi,
- 2) 50% na indywidualne nagrody dla wyróżniających się w pracy pracowników przedsiębiorstwa.

Art. 3. 1. Na fundusz zakładowy przeznaczają się:

- 1) 0,5% planowego funduszu płac przedsiębiorstwa, ponadto
- 2) od 10% do 30% osiągniętego ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono planową stratę.

2. Wysokość stawek procentowych na fundusz zakładowy dla przedsiębiorstw poszczególnych gałęzi przemysłu ustala w granicach określonych w ust. 1 pkt 2 Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Łączna kwota funduszu zakładowego ustalona według stawek określonych w ust. 1 nie może przekroczyć dla poszczególnego przedsiębiorstwa 3% planowego funduszu płac.

4. Prezes Rady Ministrów może podwyższyć dla przedsiębiorstw poszczególnych gałęzi przemysłu granicę określoną w ust. 3 do 4% planowego funduszu płac.

Art. 4. 1. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwie, które stosownie do rocznego planu techniczno-przemysłowo-finansowego:

- 1) wykona plan produkcji towarowej w cenach zbytu oraz w ustalonym asortymencie,
- 2) wykona plan obniżki kosztów produkcji porównywalnej w stosunku do roku ubiegłego i nie przekroczy planu kosztów produkcji (porównywalnej i nieporównywalnej),

3) osiągnie co najmniej planowy zysk lub nie przekroczy planowej straty.

2. Przekroczenie planu kosztów produkcji, jak również przekroczenie planowej straty nie stanowi przeszkody w utworzeniu funduszu zakładowego, jeżeli:

- 1) Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra uzna je za uzasadnione obowiązującym dane przedsiębiorstwo progresywnym systemem płac lub
- 2) jednostka, której przedsiębiorstwo bezpośrednio podlega, uzna je za uzasadnione przekroczeniem planu produkcji lub planu sprzedaży.

3. W uzasadnionych przypadkach właściwy minister może określić kategorie przedsiębiorstw uprawnionych do tworzenia funduszu zakładowego na podstawie wykonania planu produkcji globalnej w cenach bieżących zamiast planu produkcji towarowej w cenach zbytu, przy zachowaniu pozostałych warunków określonych w ust. 1.

4. Właściwy minister może zezwolić przedsiębiorstwu na utworzenie funduszu zakładowego, jeżeli nie wykonało ono produkcji w ustalonym asortymencie z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa.

5. Warunki wykonania planu produkcji (ust. 1 pkt 1) w przemyśle energetycznym i przedsiębiorstwach sezonowych określą właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. 1. W przypadkach gdy zadania planu techniczno-przemysłowo-finansowego ulegną zmianom w operatywnych planach kwartalno-miesięcznych, ustalonych w trybie określonym przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, i w kwartalnych zadaniach finansowych, ustalonych w trybie określonym przez Ministra Finansów, wówczas dla ustalenia, czy zostały spełnione warunki określone w art. 4, przyjmuje się w ciągu roku dane zawarte w tych planach (zadaniach), a po zakończeniu roku — dane ustalone w planie techniczno-przemysłowo-finansowym.

2. Dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo wykonało plan asortymentowy, miarodajne są po zakończeniu roku zadania ustalone w operatywnych planach kwartalno-miesięcznych.

3. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może w uzasadnionych przypadkach zezwolić, aby po zakończeniu roku przyjęte zostały łączne dane wynikające z operatywnych planów kwartalno-miesięcznych i kwartalnych zadań finansowych dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo wykonało warunki określone w art. 4.

Art. 6. 1. Wynik bilansowy należy skorygować dla celów odpisów na fundusz zakładowy o sumy, które miały wpływ na jego kształtowanie się w okresie sprawozdawczym, a które powstały z przyczyn niezależnych od działalności przedsiębiorstwa.

2. Za przyczyny wymienione w ust. 1 uznaje się zmiany:

- 1) cen materiałów podstawowych, pomocniczych, paliwa, półfabrykatów i innych materiałów,
- 2) wysokości taryf kolejowych, stawek płac i składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne, norm amortyzacji itp.,
- 3) cen produkowanych wyrobów gotowych i półfabrykatów,
- 4) innych warunków, które określa Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. Jeżeli w przedsiębiorstwach określonych w art. 1 zakłady samodzielnie bilansują, fundusz zakładowy tworzy się dla każdego zakładu odrębnie według zasad ustalonych dla przedsiębiorstw.

Art. 8. Rada Ministrów określi szczegółowo w drodze rozporządzenia sposób wykonania przepisów dekretu.

Art. 9. Do obliczenia rocznego odpisu na fundusz zakładowy za rok 1954 mają zastosowanie dotychczasowe przepisy.

Art. 10. Traci moc ustawa z dnia 4 lutego 1950 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 6, poz. 53).

Art. 11. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki